

По-четверте, дистанційне навчання може бути успішним лише в разі високої мотивації до навчання у студентів, наявності самодисципліни. Отже, викладач повинен зацікавити студента своєю дисципліною, переконати його в необхідності отримання відповідних знань.

По-п'яте, дистанційне навчання дає більше можливостей до здійснення індивідуального підходу до кожного студента з урахуванням його схильностей, здібностей та вмінь.

При дотриманні цих вимог дистанційне навчання розширює й оновлює роль викладача, робить його наставником-консультантом, який повинен координувати пізнавальний процес, постійно удосконалювати ті курси, які він викладає, підвищувати творчу активність і кваліфікацію відповідно до нововведень та інновацій.

Дистанційне навчання здійснює позитивний вплив на студента, сприяє підвищенню його інтелектуального та творчого потенціалу.

О.П. Гужва

ВИБІР ОСВІТНІХ СТРАТЕГІЙ

Виклики з боку глобалізаційних процесів позначаються на освіті як важливій складовій державотворення. Освіта опиняється на вістрі тих проблем, що мають надати нового імпульсу розвитку України. Як зберегти суверенітет, забезпечити розвиток усіх сфер життєдіяльності суспільства, яким чином наблизити нашу економіку і виробництво до міжнародного рівня – усім цим займається не тільки уряд.

Держава залишає можливість утворення ланцюгів підготовки спеціалістів від профільованих шкіл, ліцеїв, технікумів або училищ до вищих навчальних закладів. Останні беруть під свій патронат попередні освітні ланки. Така практика зберігається за провідними науково-освітніми закладами, такими як Київський політех.

Співпраця студентів різних курсів і викладачів, від асистента до професора, у науковій і практичній роботі, що мають відношення до сфери виробництва, забезпечує зростання наукового потенціалу, спадкоємність у підготовці кадрів.

Вихід на міжнародний рівень співпраці — це вимога сучасної освіти. Освітня програма Європейського Союзу Темпус охоплює сьогодні 27 країн на Західних Балканах, у Східній Європі, Центральній Азії, Північній Африці та на Близькому Сході. Програма Темпус, як зазначено у відомостях системи Гугл, фінансує міжуніверситетську співпрацю у сфері розроблення та вдосконалення навчальних програм, управління університетами, взаємодії науковців та громадянського суспільства, партнерства освіти і бізнесу, а також структурні реформи у сфері вищої освіти.

Програма Темпус є досить тривалою, її перший етап розпочався у 1990 році. Темпус I — 1990-1994; Темпус II — 1994-1998 додатково —

1998-2000; Темпус III – 2000-2006. З 2007 року розпочався етап четвертий — Темпус IV – 2007-2013. 2014-2020 роки – нова освітня програма ЄС Еразмус плюс, яка включила напрямок нарощування потенціалу (Capacity Building) у вищій освіті. in Higher Education (ex-Tempus).

У співпраці з європейськими університетами, завдяки системі подвійного керівництва, захищені докторські дисертації, що мають визнання в Україні та Європі.

Український державний університет залізничного транспорту має творчі контакти і плани з підготовки кадрів залізничників з вищими навчальними закладами європейських країн.

У рамках реалізації проекту Європейського Союзу ТЕМПУС IV програми МієGVF «Магістр інфраструктури і експлуатації високошвидкісного залізничного транспорту» 10 березня 2016 року відбулося урочисте засідання вченої ради Українського державного університету залізничного транспорту. На цьому засіданні були вручені дипломи першому випуску магістрів «Менеджер високошвидкісних залізничних систем» Національної консерваторії мистецтв і ремесел (Париж, Франція).

У засіданні взяли участь ректор Національної консерваторії мистецтв і ремесел професор Олів'є Фарон, начальник Регіональної філії ПАТ «Укрзалізниця» Південна залізниця Микола Уманець, представник Національного товариства залізниць Франції, Директор міжнародних проектів Східної Європи Фредерік Парде.

Попереду насичені інноваціями освітні зміни в житті університету.

О.В. Кравченко, Г.Ф. Арбузов

МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІНТЕГРОВАНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ТА УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ»

Метою викладання новоствореної навчальної дисципліни «Історія України та української культури» є формування цілісного уявлення про історичний розвиток українського народу та його культури, сприяння становленню історичної свідомості майбутніх фахівців, усвідомлення нерозривного зв'язку між минулим і сучасністю, їхньої самоідентифікації як громадян Української держави, виховання почуття національної гідності й честі, громадянського патріотизму, відповідальності за долю країни.

Об'єднання історії України та історії української культури в одному навчальному курсі має певні переваги. Синхронне висвітлення суспільно-політичних і культуротворчих процесів дає змогу проаналізувати їх взаємний вплив, уникнути дублювання, «занурити» студентів в історію, «ввести людину в минуле», значною мірою урахувати профіль